

Keila SOS Lasteküla

teataja

Mai

1•2008

SOS Lastekülade töötamise

põhimõtted:

- Ühised põhimõtted kogu maailmas, Lastekülased on kokku 132 riigis.
- 57 aastat rahvusvahelist kogemust.
- SOS Lastekülade rahvusvaheline organisatsioon oli 2000.a. Nobeli preemia kandidaat ja 2002.a. Conrad Hilton'i kõige humanitaarsema organisatsiooni auhinna laureaat.
- Lähtutakse iga maa kultuurilistest ja religioossetest tõekspidamistest.
- Nii riigisisene kui -väline tegevuskontroll.
- Pakume pikaajalist peres hooldust vanemliku hoolitsuseta jäänud lastele.
- Tugineme laste hoolekande töös peremuudelile - lapsed elavad peredena SOS ema hoole all.
- Bioloogilised õed ja vennad saavad koos kasvada.
- Eesmärk on laste ettevalmistamine iseseisvaks toimetulekuks täiskasvanuna.

I etapp: Keila SOS Lasteküla

- Lastekülas elab 12 peret, igas peres 5-6 last.
- SOS-emale (kes on lapse kõrval 24 tundi ööpäevas) on toeks lasteküla personal: ema asendaja (tädi), külajuhataja, meeskasvatatajad, psühholoog jt
- Iga lapsele on koostatud individuaalne arengukava.
- Täna elab Lastekülas 60 last.

II etapp: Keila või Tallinna SOS

Noortekodu

- Lasteküla perioodile järgnev etapp. Kestab 3-4 aastat.
- Noored vanuses 16-20 eluaastat vastavalt arengutasemele.
- Peamine suund – rohkem iseseisvust ja isiklikku vastutust oma igapäevase elu korraldamisel, võimetele vastava hariduse omandamine.
- Peamine eesmärk on noore ettevalmistamine iseseisvaks eluks.
- Kahes SOS Noortekodus elab kokku 25 noort.

III etapp: Toetatud pooliseisev

elamine

- Noortekodule järgnev etapp, noore otsene juhendaja on endiselt Noortekodu usalduskasvatataja.
- Põhieesmärgiks on saavutada noore täielik iseseisvus, noor peab olema suuteline leidma endale eluaseme ning ennast ise majandama.
- Noort toetatakse rahaliselt elukoha üürimisel või ostmisel.
- Etapp kestab 3 aastat. Noor saab iseseisvaks 22-23 aastasel.

IV etapp: Järelhooldus

- Järelhoolduse eesmärgiks on jätkata noore täiskasvanu arengu jälgimist, andes talle abi äärmisel vajadusel, mis ei ole aga enam pidev hooldus ega toetus.
- Noorega ei ole enam plaanipäraseid kontakte, suhtlemine toimub näiteks tähtpäevadel, kokkutulekul, SOS-ema juures külas käies jne.

SOS Lasteküla TEATAJA Ilmub 3 korda aastas

Väljaandja
SOS Lasteküla Eesti Ühing
Haigru 8, 10615, Tallinn

Vastutav toimetaja
Aire Nurm
tel 656 6959
aire@sos-lastekyla.ee

Kujundus
Raul Ruut
Trükk
PajoTrükikoda

Children playing in Keila SOS Children's Village, siblings grow up together.

Every child belongs to a family - What SOS Children's Villages stands for

Ever since it was founded by Hermann Gmeiner in 1949, "SOS Children's Villages" has provided a new home for children who have been unable to grow up with their parents. "SOS Children's Villages" mission has four main cornerstones: every child needs a mother and should grow up with siblings in his or her own house within a village community.

Today there are over 450 SOS Children's Villages around the world in 132 countries. The mother in an SOS Children's Village is the head of the family, like many mothers are on every continent. She develops a close relationship with every one of her children. Siblings are always kept together. Every child in an SOS Children's Village receives adequate schooling. The child should be able to recognize and develop his or her own

interests and abilities. The SOS Children's Village accompanies its young people on their path to self-reliance, helps them find a vocation and take the first steps into adult life.

SOS Children's Village Estonia was founded in 1995 and its activities are based on government support and donations from individuals and organisations.

SOS Children's Village Estonia coordinates work in:

- 1) Keila SOS Children's Village (60 children),
- 2) Keila SOS H. Gmeiner Kindergarden and Elementary School (both for SOS kids and neighbourhood kids)
- 3) SOS Youth Facility in Tallinn (10 children)
- 4) SOS Youth Facility in Keila (15 children)
- 5) Family Strengthening programme in Estonia

Plangult paistab paremini – kas lapsed on vaid „märgid”, mis müüvad?

Mulle sattus kätte Lydia Koidula luuletus „Meil aia äärne tänavas”. Kindlasti on enamus selle luuletusega tuttavad juba kooliajast, aga üle lugeda tasub seda ikka ja jälle. Kui jõudsin kohani „... kus üle aia tahtsin siis ta kombel vaadata”, sai mulle selgeks, kui väga ma tegelikult sinna aia taha kiigata tahan. Inimlikust uudishimust. Tahaks teada mis aia taga tegelikult toimub ja kas seal üldse midagi toimub või käratsetakse seal niisama. Vaatame siis koos...

Eluolu paranedes kasvab nende inimeste hulk, kes head teha sooviksid. Olen kohanud palju häid inimesi, kes seda siiralt soovivad. Head saab teha mitmeti, kuid minu meelest vajab heategemine samasugust mõtestatud sihiseadmist nagu ettevõtlus, kus hea ettevõtte seab endale eesmärged valitud äris püsimiseks. Kaaludes ja mõeldes millist kasu ühest või teisest tegevusest sünnib. Kui pikemalt üle aiaääre piiluda, siis selgub, et Eesti heategevuslik aiatagune on segamini. Oi kui palju on sellel põllul askeldajaid! Rõõm on näha kuidas sebitakse ja toimetatakse, aga.... Vaatan ja kuulan rõõmuga kuidas laste hoolekande valdkonnas üha rohkem annetusi tehakse ja vabaühendusi tekib. Igaüks püüab omal moel kaasa aidata sellele, et laste elu paraneks ja teatud osas see nii ka läheb. Samas ei

unustata ka ennast pildile paigutada, sest lapsed on „märgid”, mis müüvad. Minu meelest peaksime endale selgeks tegema selle, et ühekordne suure hulga laste kokkuvedamine massiüritusele või ühekordse kampaania korraldamine on küll tore ja silmapaistev ettevõtmine, aga sellele järgneb alati hall argipäev, mida ühekordselt sellesse „ärisse” sukeldujad kuidagi tähele ei taha panna. Lapsed aga küll. Küsimus on väärtushinnangutes. Kui ei jagu vahendeid esmasteks teenusteks lapse heaolu parandamisel ja arengus edasijõudmisel, siis kas ei peaks keskendumas just nendele vajadustele, et tegelikke tulemusi saavutada?

Vaadake hetkeks omaenda pere lapsi. Nemad teavad, mida nende vanemad saavad neile lubada. Tihti küll jonnitakse ja kaubeldakse, aga lõpuks otsustavad

ikkagi vanemad ning lapsed saavad sellest aru, sest vanematel on enamasti õigus. Otsuse aluseks on materiaalsed võimalused ja vanemate kogemused asjade ning tegevuste tarvidusest. Mis sellest, et klassiõest sõbranna sõidab Stocholmi Timbalandi kontserdile, aga sina pead koju jääma, sest seda ei saa sinu vanemad lihtsalt rahaliselt lubada. Miks arvab keegi, et kui üks kord seda lapsele lubada, oskab noor inimene aru saada, et see on erand ja tõesti ainult üks kord? Laps tahab teada miks ei või tulla teist ja kolmandat korda. Et kuidas siis eelmine kord see või see „heategija” raha leidis? Need on küsimused, mis vajavad vastust ja vastajateks peavad jääma inimesed, kes lastega koos päevast päeva ja aastast aastasse töötavad. Seda peaksid teadma kõik heategevust korraldavad inimesed, kes soovivad aidata neid lapsi, kes mingisugusel põhjusel peavad elama oma bioloogilisest perest eraldi. Lubamatu on selle peale mitte mõelda.

Kõõludes aiaplangul märkan ma just neid ühekordseid aktsioone ja lühiajalisi projekte, mis tähtedena heategevustaevasse tõusevad ja siis langedes kustuvad ning lagunevad. Toome lapsed kokku, anname palju ja lähme laiali. Ei ole võimalik, et lapsest õnnestub tubli täiskasvanu kasvatada ühe aktsiooniga või ühe aastaga. Võib olla on keegi selleks võimeline. Mina isana sellesse ei usu..

Ei ole tähtis anda üks kord ja palju, vaid mitmeid kordi ja vähe. Veel tähtsam on olla veendunud, et seda ei kaubeldud minult välja, vaid ma tahtsin seda teha ja ma tean, mis sellest muutub. Nii õpivad kõik. Arvestama ja rõõmu tundma need, kelle pole oma päris kodu, kui ka need, kes elavad õnnelikku pereelu.

Aialt maha ronides pean tõdema, et „.... ei poolt nii armast olnud sea, kui külätänaval” või nagu ütleb SOS Lasteküla patroon proua Evelin Ilves „Rohkem ja paremat heategevust!”

Aitäh teile, head Lasteküla sõbrad, igakülgse toetuse eest!

*Margus Oro
SOS Lasteküla Eesti Ühingu
tegevdirektor*

Katriin (vasakul) koos oma õpetaja Pille Karrasega kannelt mängimas

Katriin võitis noorte pillimängijate võistumängimise

Rekordiline arv, s.t tuhat noort rahvatantsijat ja rahvamuusikut kogu Eestist sai 2008. Aasta aprilli alguse nädalavahetusel kokku III vabariiklikul rahvatantsufestivalil ja esimesel rahvamuusikute võistumängimisel. Võistumängimisel osales 26 noort pillimängijat, vanemas vanuserühmas võitis Keila

muusikakooli õpetaja Pille Karrase õpilane Katriin Lember. Rahvatantsufestivali korraldatakse tantsupidude vahelistel aastatel, et anda võimalus tantsijatel – pillimeestel tihedamini kokku saada.

Palju õnne, Katriin!

Tallinna Noortekodu avamine

Oktoobri lõpus 2007. aastal avasime Tallinnas uue Noortekodu. Endine kodu koliti uutesse ruumidesse ja tööd alustas uus juhataja. Noori elab uues kodus 10. Ava-

mispeole töid soojad tervitused kaasa SOS Lasteküla patroon proua Evelin Ilves, laulja Helin-Mari Arder, meie toetajad ja sõbrad!

Muusikalise tervituse tõi avamisele kaasa Lasteküla Sõprade Klubi liige Helin-Mari Arder

Tordi lõikab lahti Tallinna Noortekodu uus juhataja Aive Makko

▲ Avamisel sõlmiti koostööleping Severi Kaubandusega, kes viis 2007 aasta lõpus läbi „Aitame teisi“ kampaania. Paremal SOS Lasteküla Eesti Ühingu tegevjuht Margus Oro, vasakul Severi Kaubanduse esindaja Jüri Loonurm

Pildil ühe loo autori Evely pere oma koduaias (Evely keskel roosa mütsiga)

Kuidas me Otepääl mäesuuskadega sõitsime

Oli kolmapäevane päev. Kui hakkasime hommikul kell 7.30 sõitma, olid kõik elevil, et tahaks seal olla juba ja mäele minna. Tee peal tegime vahepeatuse, et saaks poest midagi magusat kaasa osta. Kui me olime Tallinna sirgetelt teedelt väljas, hakkas mõndadel inimestel paha. Nii see sõit kiiresti läkski, jõudsime lõpuks ometi kohale. Kõigepealt jagati meile toad, teiseks viisime asjad tuppa, kolmandaks saime tuidalolongid... Siis läksime suusalaenususse ja saime valida kas suusad või lumelaua. Kõige põnevam osa oli siis, kui me läksime mäele suusatama. Esimesed paar tundi oli kukkumisi palju. Lõpuks kõik sõitsid nagu profid. Vahepeal sõime. Paha ilma tõttu olid ainult 3 rada lahti. Kõige järsemast mäest alla sõites panid paljud käna. Sõitsime edasi kuni õhtu saabus. Siis olid kõik koos. Mõned allkorrusel vaatasid telekat või kuulasid muusikat, teised mängisid kaarte või olid omaette toas. Lõpuks sai kell 11 ja pidime oma tuppa

minema. Tegime palju kära kuni kasvataja Jaak tuli tuppa ja hea paar minutit valvas ta meid (kuni meil silmad looja läksid). Saabus järgmine päev. Koristasime toad ja läksime sööma. KÕHT SAI VÄGA TÄIS!!! Rajad tehti lahti kell 10. Sõitsime suure hooga edasi. Lõpuks saabus lõuna. Sõime kõhud täis ja saime tund aega puhata, et seedida toitu. Läksime tagasi rajale. Sõitsime kuni õhtu saabus. SÕIME!!! Mindi oma tubadesse ja kordus eelmise päeva õhtu. Saabus kolmas päev. Pakkisime asjad kokku ja koristasime toad ja sõit sai alata. Tagasisõit läks kiiresti, räägiti kilde ja magati. Kui koju jõuti, olid kõik väsinud, otsisid silmad kinni oma voodit. Järgmisel päeval sai küsitud kuidas siis Otepääl läks, kõik vastasid, et see oli kõige lahedam päev... Nii see reis oligi.

Gertu, Nastia ja Evely

Jaanuar 2008

Vutiäss Evely

Evely on veidi üle aasta osalenud jalgpalli-treeningutel JK Tallinna Kalevi tüdrukute võistkonnas. Tublid tulemused treeningutel on viinud Evely mängima juba ka JK Tallinna Kalevi naistevõistkonda ning tänavu märtsis kutsuti ta Eesti tüdrukute U17 koondise treeninglaagrisse. Evely, hoiame sulle pöialt!

Laste jalgpalliarmastus on saanud alguse Lasteküla heatahtesaadiku Raio Piiraja iga-aastastest külaskäikudest Lastekülla, kus koos on vapralt jalgpalli mängitud. Evely liitus jalgpallitreeninguga pärast Eesti 2006 aasta parima naisjalgpalluri Ave Pajo külaskäiku Lastekülla, kus Ave julgustas ka tüdrukuid jalgpalliga tõsisemalt tegelema.

Pilte Raio Piiraja külaskäigust Lastekülla detsembris 2007. aastal:

Muhu Reis

Keila Noortekoduga

Meie Reis sai alguse Noortekodu eest, kui olime asjad kokku pakkunud. Kõigepealt võtsime suuna Haapsalu poole, kus Kairo tutvustas meile oma rendikorterit ning käisime läbi ka Haapsalu Linnusesest. Kairo juures sõime pisut ning liikusime lõbusas tujus edasi Virtsu, et sealt minna praami peale. Kui praamisõit läbi, suundusime edasi Liivale Muhu Noortekeskusesse, kus meid võttis vastu meie endine kasvataja Arnek, kes on nüüd Muhu Noortekeskuse juhataja. Ta tutvustas meile maja, ning näitas magamiskohad kätte. Magasime kõik ühes suures toas. Poisid magamiskottides ning tüdrukud voodites. Ärevad elamused pikast sõidust ei lasknud meil niipea uinuda. Kella 6-st hommikul magasid kõik juba rahulikult. Järgmisel hommikul sõime ning siis oligi juba minek krossirada ehitama, mille tarvis võtsime puid maha. Ilm oli päiksepaisteline. Järgmiseks oli päevaplaani pandud ratsutamine. Kohapeal saime igaüks eraldi hobuse ning suundusime tunniajalisele sõidule. Ratsutamine meeldis kõigile VÄGA. Kõik olid suhteliselt väsinud pärast ratsutamist ning edasi suundusi-

mei tagasi noortekeskusesse, kus tegime kollaaše. Kui kollaašid tehtud ja kõhud täis, võtsime suuna Kuressaarde, kus oli väga talvine ilm. Käisime linnuse hoovis jalutamas. Sõime kõhud täis ja kuna eelmine öö ei saanud kõik rahulikult magada, siis sellel ööl olid kõigil väga hea uni.

Kell pool üheksa oli järgmisel hommikul äratus ning pool üksteist läksime jaanalinnu farmi jaanalinde vaatama. Peale jaanalindude nägime seal ka kangurusi, miniponisi ja emusi. Käisime ka Koguva Muuseumis, kus nägime vana Eesti talu. Ei jäänud meil ka külastamata Pädaste mõis, mis on väga kaunis kohas. Veel sai käidud Muhu Pankrannikul. Suundusime tagasi Noortekeskusesse, kuhu hiljem tulid ka Liiva lapsed, ning me korraldasime piljardi turniiri, mille võit läks Muhu lastele. Mängisime erinevaid mänge ning puhkasime. Aeg lendas kiiresti ning peagi tuligi asju pakkima minna. Asjad pakitud ning toad koristatud – katsime laua, et munadepühade mune koksida ning viimast korda enne kojuõitu süüa. Tutvustasime oma kollaaše,

Noortekodu kasvataja Meelis koos noortega

mille teemaks oli "Mina praegu ja 10 aasta pärast.", Andsime Arnekule edasi Noortekodu poolt Munadepüha kingitused ning Noortekeskusele kinkisime lipu. Kojusõidu teel vahetasime autos reisimuljeid. Kokkuvõtteks meeldis reis meile väga. Jääme ootama uut ja toredat reisi.

Keila Noortekodu noored

Kevadine kanuumatk

19. aprillil me läksime kanuumatkale Viigala jõeale Raplamaale. Kogunemine oli kell üheksa. Siis oli rivistus, anti söök kätte ja mindi bussidesse ning sõitsime umbes tund aega, siis olime kanuude juures. Tädid ja onud viisid autod ära. Me pidime ootama kümme minutit, siis tulid kasvatajad ja tädi tagasi ja jagati päästevestid. Siis mindi sõitma. Sõitsime kaks tundi ning siis tuli puhkepeatus, me sõime makarone koos hakklihaga ja siis mindi edasi. Ööbisime Võerhansu

puhkemajas. Esimesel päeval sõitsime kokku 22 km. Öhtul grillisime vorsti ja mängisime mängu. Järgmisel päeval matk jätkus.

*Marie (10.a) ja
Leena (11.a)*

Kalleim kolleeg on Lasteküla Reet

Juba teist aastat järjest valisime Lasteküla töötajate jõulupeol aasta lemmikumat kolleegi. Eelmisel aastal sai lemmikkolleegi auhinna kasvataja Jaak, sel aastal Lasteküla sekretär Reet. Palju õnne Sulle, päikseline Reet!

Vasakul 2007 aasta parim kolleeg Reet Merilain, paremal õnnitleb teda Hanna

Vabatahtlik töö

Keila SOS Noortekodus asus 15. veebruaril 2008. aastal tööle uus välis-vabatahtlik Clara Prantsusmaalt. Clara jääb Eestisse kokku 12 kuuks. Projekti koostööpartneriks on organisatsioon Prantsusmaalt nimega ADICE. Käesolev projekt on ellu viidud Euroopa Ühenduse programmi Euroopa Noored toetuse abil.

Clara asus vabatahtlikuna tööle Keila SOS Noortekodus

Sport

Jaanuaris 2008. aastal alustasid Tallinna Noortekodu noored ja kasvatajad koos SOS Lasteküla Eesti Ühingu kontori töötajataga ühiseid võrkpalli treeninguid. Treenime kord nädalas Tallinna Noortekodu juhataja Aive Makko käe all, kes on varasemalt võrkpallitreenerina tegutsenud. Sellega on käima lükatud üks vahva projekt. Suvisel hooajal plaanime mängimist jätkata rannas ning sügisel kolime taas saali. Kui Sinul, hea lugeja,

on soov ja võimalus seda vahvat projekti toetada, siis oleksime väga õnnelikud, kui saad aidata meil osta juurde korralikke võrkpalle või toetada saaliüüri tasumisel! Või on sinu firma töötajad näiteks huvitatud ühiseid võrkpallimatshe pidama, ka see oleks väga vahva võimalus!

Huvi korral võta ühendust Airega: aire@sos-lastekyla.ee

Tugiisikute koolitamise projekt

Tugiisiku teenuse väljaarendamine toimub koostöös kohalike omavalitsustega. Hetkel töötatakse Sotsiaalministeeriumis välja tugiisiku teenuse kirjeldust, mis viiakse sisse uude sotsiaalhoolekan- de seadusesse (SHKS) ning mille eelnõu peaks juba sel aastal riigikok- ku jõudma.

SOS Lasteküla Eesti Ühing koostöös Lastekait- se Liiduga alustas tugiisikute koolitamist 2007. aastal projektis „Professionaalse pere tugiisiku teenuse arendamine Harju- ja Pärnumaal 2007-2009”. 2008. aastast on koostööpartneriks MTÜ Perede ja laste nõuandekeskus. Põhi- mõte on selles, et kolme aastaga toetatakse projekti vahenditest omavalitsust, et katta pere tugiisikute koolitamine, supervisioon ning tugiisiku palgakulu (esimesel aastal on SOS Lasteküla Eesti Ühingu poolne teotus 100%, teisel aastal 50 % ja viimasel aastal 25%). Kolme aasta möödudes ootame, et kohalik omavalitsus võtab tugiisiku teenuse osutamise seotud kulud 100% enda kan- da ning tagab teenuse ja supervisiooni järje- pidevuse. Lisaks asusime 2008. aastal SOS Lasteküla Eesti Ühingu Peretugevdamise Programmi raames koolitama professionaal-

seid pere tugiisikuid ka Narvas. Täna- seks on Harju, Pärnu- ja Ida Virumaal kokku koolita- tud 41 professionaalset tugiisikut, kellest aktiivselt töötab või on kohe tööle asumas 32 tugiisikut (tugiisikul peab olema erialane haridus ning professio- naale tugiisik saab oma töö eest tasu). Pere tugiisiku teenuse pea- tähelepanu on suunatud lastega peredele, eriti neile peredele, kus on oht, et lap- sed tuleb perest eraldada. Üheks

võimaluseks pere toimimist parandada on pakkuda kriisi sattunud lastega peredele tugiisiku teenust. Pere tugiisik aitab säilitada või taastada perekonna võimet laste eest hoolitseda ning annab lapsele võimaluse elada oma bioloogilises peres. Tugiisik on seotud pere igapäevaelu jälgimisega, millest lähtuvalt püüab ta leida pere jõuvarusid, toetades ja õpetades pereliikmeid nende praktilistes tegevustes.

*Uudised vahendas
Ennetustöö nõunik
Kersti Puhm*

SOS Lasteküla Eesti Ühing jätkab Ida-Virumaa riskilaste aitamist

26. märtsil 2007 aastal kirjutati alla mitme-poolne koostööleping eesmärgiga toetada jätkuvalt Ida-Virumaa riskilapsi. SOS Lasteküla Eesti Ühingu tegevdirektor Margus Oro allkirjastas koos Ida-Virumaa erinevate omavalitsuste esindajatega (Jõhvi, Iisaku, Illuka, Toila, Mäetaguse, Avinurme, Tudulinna omavalitsused) ning MTÜ Noorteabikeskus esindajaga koostöölepingu, eesmärgiga jätkata 2008. aastal projekti „Aita Nõrgemat“.

Projekti eesmärgiks on aidata probleemsed lastega pered uuesti jalule, et nad suudaksid ise kasvatada ja hooldada oma lapsi, vältides sellega laste sattumist tänavale (ja sealt lastekodusse). Projektiga toetatakse 300 last ja nende vanemaid.

Projekt „Aita nõrgemat“ sai alguse 2004. aastal. Aastatel 2004-2007 on projektist kokku abi saanud 765 Ida-Virumaa last.

Uus projekt Narvas

2008. aastal alustasime uut peretugevdamise projekti koostöös Narva linna Sotsiaalabiameetiga. Sihtgrupiks on 120 last, kes on ohus kaotada vanemlik hooldatus. Projekti tegevused: pere tugiisiku teenuse arendamine, psühholoogiline nõustamine, laste abistamine ravimite, huvialahariduse ja muude vajalike teenustega ning lapsevanemate koolitamine.

Koostöölepingu allkirjastamine märtsis 2008: vasakult SOS Lasteküla Eesti Ühingu tegevjuht Margus Oro, Narva Sotsiaalabiameeti direktori kt Galina Vologdina ning Narva abilinnapea Aleksander Ljudvig

Vabatahtlike koordineerimise projekt

SOS Lasteküla Eesti Ühing sõlmis koostöölepingu Diakooniakeskusega Salzburgist, et alustada kaheaastase projektiga, mida rahastab Euroopa Liit Leonardo da Vinci alaprogrammist. Koostööpartnerid on

Austria, Läti, Poola ja Saksamaa. Eesmärk on kaardistada vabatahtliku töö osakaalu sotsiaalhoolekandes ning leida viise kuidas vabatahtlikke paremini koordineerida. Projekti kestus: November 2007 - oktoober 2009.

Hoolime endast ja teistest

Valge Roosi Vennaskond (lühidalt: VRV) on HIV / AIDSi ennetusprogramm koolinoor-tele, mille eesmärgiks on tugevdada noorte eneseteadlikkust, julgust ja otsusekindlust. Alternatiivse moodulõppe kaudu püüab VRV aidata koolinoortel teha oma elus häid ja ennasthoidvaid otsuseid.

2008. aasta jaanuarikuus alustas Valge Roosi Vennaskond koolitusprogrammi Keila SOS Lastekülas ning Tallinna SOS Noortekodus. Kaheksa nädala jooksul käisid VRV vabatahtlikud noortele rääkimas erinevatel olulistel teemadel: enesehinnang; väärtused; otsuste langetamine; suhted (sõbrad, perekond); seks ja suhted; HIV/AIDS; sõltuvused; andestamine.

Varem polnud VRV otseselt laste- ja noortekodudega kokku puutunud. Teades, et tegemist on noortega, kelle vajadused võivad tavakooliõpilastest erineda, oli meeskond valmis väljakutseteks. Meie küllaskäigud laste- ja noortekodusse olid täis positiivseid üllatusi - nii SOS Lasteküla juhtkond kui ka noored

võtsid meid äärmiselt soojalt vastu.

Noored olid loengutes avatud, aktiivsed ning julged oma arvamust avaldama. Usun, et teatud teemade ja olukordade üheskoos analüüsimine aitab neil tulevikus oma elus häid otsuseid teha. Viimaste loengute ajal tunnistas nii mõnigi kuulaja ka muutusi oma mõttemaailmas - eelarvamused said ümber lükatud, arvamused muudetud.

Ka VRV meeskond õppis noorte käest palju. Lisaks koolituskogemusele saime tänu noorte tähelepanelikkusele teha mitmeid parandusi oma loengumaterjalides. Üle kõige jääme aga meenutama pikki ning toredaid vestlusi noortega, kelle ehedus, siirus ja ausus avardas nii mõnegi koolitaja maailmapilti.

Suur tänu meeldiva koostöö eest! Loodame, et see võib jätkuda ka tulevikus.

Hanna-Kerli Metsala

Valge Roosi Vennaskond

www.valgeroos.com

Lasteküla laiendamise projekt

20. detsembril 2007. aastal tehti otsus eraldada 514 640 EUR SOS Lasteküla laiendamiseks Eestis. Projekti jaoks saadi vahendid Norra ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) riikide finantsmehhanismide üksikprojektide

taotlusvoorst. Kolm Euroopa Liitu mittekuuluvat riiki: Norra, Island ja Liechtenstein toetavad Norra ja Euroopa majanduspiirkonna finantsmehhanismide kaudu 13 Euroopa Liidu liikmesriiki. Toetamise eesmärgiks on investeringu- ja arendusprojektide rahastamise kaudu kaasa aidata sotsiaalsete ja majanduslike erinevuste vähendamisele laienedu Euroopa majanduspiirkonnas.

Täna käivad läbirääkimised millises piirkonnas SOS Lasteküla laiendada asutakse.

Swissôtel Tallinna poolt annab SOS-emade esindajale ema Merlele kingituse üle Urmas Ööbik

Kevadine kingitus SOS emadele

Detsembris 2007. aastal avati Tallinna kesklinnas uus hotell. Hotelliketti Swissôtel Hotels & Resorts ning SOS Lastekülasid üle maailma seob aastatepikkune koostöö, mille käigus toetatakse erinevate projektide kaudu abi vajavaid lapsi. Swissôtel Tallinna esindajad on mitu korda Keila SOS Lastekülas käinud ja sel korral oli meil hea meel saada vahva üllatuse osaliseks. Nimelt otsustas Swissôtel Tallinna meeskond teha 12-le SOS-emale üks tore kevadine kingitus. SOS-emadele kingiti võimalus koos kaaslasega veeta üks mõnus nädalavahetus Swissôtelis: kasutada SPA teenuseid, nautida õhtusööki ja pärast magusat und süüa tervislik hommikusöök.

SOS-emade poolt tervitas külalisi ja võttis kingituse vastu usaldusema Merle, kelle sõ-

nul teeb selline kingitus emadele väga suurt rõõmu. „Üks tore lõõgastav nädalavahetus teises keskkonnas annab jõudu ja aitab energiat koguda! Oleme väga tänulikud nii vahva kingituse eest!”

Swissôtel Tallinna poolt olid meie külalisteks personalijuht Kaire Kleesment ja turundusjuht Urmas Ööbik. „Head teha on lihtne! Kõige olulisem on näha laste säravaid silmi. Otsustasime kingi teha seekord just emadele, sest kui emad on õnnelikud, on seda ka lapsed.” lausub Urmas.

Keila SOS Lasteküla lapsed ja töötajad **otsivad** oma sõbralikku kollektiivi
head inimest SOS EMAKS.

Sobid kandideerima kui:

- oled valmis oma edasist elu jagama vanemate hoolest ja armastusest ilma jäänud lastega;
- soovid ja oskad luua nendele lastele tagasi pere- ja kodutunde;
- soovid ja oskad teha oma tööd südamega, mitte ainult töö enese pärast.

Lisaks:

- oled soovitatavalt vanuses 28-47 eluaastat;
- omad varasemat laste ja/või noortega töötamise kogemust;
- oled hea suhtleja ja samas iseseisev;
- oskad analüüsida erinevaid olukordi;
- soovid ennast pidevalt täiendada, et ajaga kaasas käia;
- eelise kandideerimisel annab pedagoogiline ja/või sotsiaaltöölane haridus;
- oled valmis pikaajaliseks töösuhteks.

Meie omalt poolt pakume sobivale kandidaadile:

- head palka;
- mugavat ja ilusat elupaika peremajas;
- SOS Ema baaskoolitust väga heade juhendajate käe all;
- enesetäiendamise võimalusi (teemade valikul kaasarääkimise õigusega);
- SOS-süsteemi pensionisoodustusi;
- muid SOS-süsteemi töötajatele ettenähtud soodustusi.

Kui tunned, et oled valmis ja sobid töötama SOS Emanas Keila SOS Lastekülas, ootame Sinu elulookirjeldust koos avaldusega aadressile Haigru 8, Tallinn 10615 või e-posti aadressile office@sos-lastekyla.ee. Lisainfo telefonil 6 566 958.

Meie toetajad, partnerid ja sõbrad 2007. a. lõpp - 2008. a. algus. Aitähh!

1. **East Capital eesotsas Gert Tiivasega** – igakuine toetaja „Lasteküla pere ristivanema” projekti kaudu, meie toetaja ja mõttekaaslane
2. **Trigon Capital** – igakuine toetaja „Lasteküla pere ristivanema” projekti kaudu
3. **Heateo Sihtasutus, konsultandid Elo Meigas, Kaire Pichen, Gert Tiivas** – konstruktiivne koostöö SOS Lasteküla Eesti Ühingu organisatsiooni strateegia kujundamisel
4. **Advokaatide motoklubi ja Jaanus Tehver** – kardiauto kinkimine ja vahva motopäeva korraldamine lastele
5. **Pajo Trükikoda** – aitab soodsalt trükkida Lasteküla „Teataja” kolm korda aastas ja Lasteküla heategevuslikke jõulukaarte
6. **Severi Kaubandus** – „Aitame teisi” kampaania kleebistega magusate toodete müügilt osa tulust Lastekülale
7. **Fine Management** – Epp-Maria Kokamägi kalendermärkmiku müügitulust osa annetati Lastekülale
8. **Epp-Maria Kokamägi** – „Arlekiin koeraga” pilt Lasteküla jõulukaardi motiiviks
9. **Helin-Mari Arder** – Sõprade klubi liige, esines külalistele uue Tallinna Noortekodu avamisel oktoobris 2007
10. **Leibur** – igapäevane sai-leib Lastekülale
11. **Teoteater** – kutsus lapsed lahkesti lasteteatrisse
12. **Marius Aave** – joonistustarbed lastele
13. **Lions Club Tallinn/ VIA** – pikaajaline koostööpartner
14. **RUF Eesti AS** – ilutulestik aastavahetusel
15. **Germans Sisustuse OÜ** – kontoritarbed, mööbel
16. **Piret Pauklin ja Event Masters** – Lasteküla lastel oli võimalus müüa oma käsitööd Raekoja Platsi jõuluturul
17. **Stern Koolitus** – koolitus SOS-tädiidele
18. **OÜ AK Buss** – puuviljad lastele jõuluks
19. **Fazer-maiustused, Ene Väli, Annely Kanna** – jõulukommipakid peredele, kes on osalised peretugevduse programmis Ida-Virumaal
20. **TM Holt OÜ** - muld hekitaimede istutamiseks Lastekülalla
21. **EVEN AS** - paljundusmasin Lasteküla kontoris
22. Peretugevdusprojekti „Aita nõrgemat“ toetajad, kes toetasid Ida-Viru perede remondifondi – **Ida-Virumaa ettevõtteid ja eraisikud- AS Toila Sanatoorium, OÜ PR Transtek, OÜ Asperti, Jüri Aleinik, OÜ Affect, OÜ Autogrupp MS, OÜ Prestone, OÜ Monterion, AS Alfatom Ehitus, OÜ Azur VBK, OÜ Tadell OS, Juri Smirnov, OÜ Manuflex Ehitus, OÜ Iffi Äri, OÜ Raimotex, OÜ Narva Hambakliinik, AS Viru Rahvaauto, OÜ Keeper, AS Eesti ESM, OÜ Log&Ker.**

**Aitäh Sõprade Klubi liikmed,
kes meid igakuiselt toetavad!
Väiksest kasvab suur!**

Üheskoos suudame rohkem!

*“Olgu meil pigem miljon toetajat ühe krooniga
kui üks miljonär miljoni krooniga”*

*Hermann Gmeiner,
SOS lastekülade asutaja
1949*

Ka Sina saad aidata vanemliku hooleta jäänud lapsi!

„Aitame üheskoos! Kutsun Sind liituma SOS Lasteküla Sõprade Klubiga! Anna oma väike panus laste elu parandamiseks!”
Keila SOS Lasteküla Heatahte saadik Raio Piiraja

Erinevad võimalused toetamise kohta leiad meie kodulehelt
www.sos-lastekyla.ee

HANSAPANK
a/a 221001178590
SOS Lasteküla Eesti Ühing

Haigru 8, 10615, Tallinn;
tel 656 6959, 656 6958; faks 667 9031
e-post: office@sos-lastekyla.ee